УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ПЕРШОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ШАПРАН ВІКТОР ВАЛЕНТИНОВИЧ
УХВАЛА

18 грудня 2019 р. Київ 8341/0/18-19

Член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Шапран Віктор Валентинович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги адвоката Мельника Павла Петровича стосовно судді Закарпатського окружного адміністративного суду Маєцької Наталі Дмитрівни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 2 грудня 2019 року надійшла дисциплінарна скарга адвоката Мельника П.П. від 26 листопада 2019 року (єдиний унікальний номер М-6539/0/7-19) стосовно судді Закарпатського окружного адміністративного суду Маєцької Н.Д. під час здійснення правосуддя у справі № 260/1569/19.

Автор скарги зазначив, що суддя Маєцька Н.Д. незаконно відмовила у доступі до правосуддя у зв'язку з чим просив притягнути її до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу від 3 грудня 2019 року вказану дисциплінарну скаргу передано члену Вищої ради правосуддя Шапрану В.В. для попередньої перевірки.

За результатами вивчення та перевірки дисциплінарної скарги встановлено таке.

Статтею 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» визначений порядок попередньої перевірки дисциплінарної скарги та встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач) вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону.

Відповідно до положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, прізвище, ім'я, по батькові та посаду судді (суддів) щодо якого (яких) подано скаргу, а також конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, та посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

У дисциплінарній скарзі адвокат зазначив, що суддя Маєцька Н.Д. ухвалою від 8 листопада 2019 року повернула йому позовну заяву. Вважає таку ухвалу незаконною та абсурдною.

Під час попередньої перевірки встановлено, що 5 листопада 2019 року до Закарпатського окружного адміністративного суду надійшов позов Мельника П.П., Мельник Л.В., Примич М.Д., Примич Г.М., Примича Д.І., Козми А.А. до Мукачівської міської ради про визнання бездіяльність протиправною та зобов'язання вчинити дії.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу судової справи від 5 листопада 2019 року справу № 260/1569/19 передано судді Маєцькій Н.Д.

Ухвалою Закарпатського окружного адміністративного окружного суду від 8 листопада 2019 року (суддя Маєцька Н.Д.) позовну заяву повернуто позивачеві.

У мотивувальній частині ухвали суду зазначено, що оскільки позовну заяву від імені позивачів підписано адвокатом Мельником П.П., до неї має бути додано оригінали ордерів на надання правничої (правової) допомоги позивачам. При цьому суддею враховано практику Верховного Суду та Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Не погоджуючись із таким судовим рішенням, автор скарги вважає, що суддя Маєцька Н.Д. умисно та безпідставно відмовила йому та позивачам у доступі до правосуддя.

Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях, здійснюючи тлумачення положень Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція), вказав, що право на доступ до правосуддя не має абсолютного характеру та може бути обмежене: держави мають право установлювати обмеження щодо потенційних учасників судових розглядів, але ці обмеження повинні переслідувати законну мету, бути співрозмірними й не настільки великими, щоб спотворити саму сутність права (рішення у справі «Ashingdane v. the United Kingdom»).

Доступ до правосуддя означає надання учасникові провадження можливості (права) звертатися до суду за захистом свого права чи охоронюваного законом інтересу, заявляти різного роду клопотання, оскаржувати до слідчого судді, суду чи суду вищої інстанції рішення учасників провадження, які наділені владними повноваженнями і вчиняють дії чи ухвалюють рішення. У практиці Європейського суду з прав людини щодо питання права на суд, на доступ до нього чітко визначився підхід, згідно з яким особі має бути забезпечена можливість звернутися до суду для вирішення певного питання, і держава не повинна вводити правові або чинити нелегітимні перешкоди для здійснення цього права.

Згідно із рішенням Конституційного суду України від 12 квітня 2012 року № 9-рп/2012 ніхто не може бути обмежений у праві на доступ до правосуддя, яке охоплює можливість особи ініціювати судовий розгляд та брати безпосередню участь у судовому процесі, або позбавлений такого права.

Відповідно до частини восьмої статті 169 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України) повернення позовної заяви не позбавляє права повторного звернення до адміністративного суду в порядку, встановленому законом.

У мотивувальній частині ухвали суду від 8 листопада 2019 року судом було роз'яснено учасникам судової справи про можливість повторної подачі позовної заяви.

Крім того, частиною сьомою статті 169 КАС України визначено, що ухвалу про повернення позовної заяви може бути оскаржено. У разі скасування ухвали про повернення позовної заяви за результатами її перегляду та направлення справи для продовження розгляду суд не має права повторно повертати позовну заяву.

Згідно із даними офіційного вебсайту «Судова влада України» 26 листопада 2019 року матеріали справи № 260/1569/19 направлено до Восьмого апеляційного адміністративного суду, у зв'язку із надходження апеляційної скарги на ухвалу суду від 8 листопада 2019 року.

Відповідно до положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, прізвище, ім'я, по батькові та посаду судді (суддів) щодо якого (яких) подано скаргу, а також конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, та посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

Всупереч вимог статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дана дисциплінарна скарга не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості, а саме – незаконну відмову у доступі до правосуддя, а фактично адвокат Мельник П.П. виклав свою незгоду із процесуальним рішенням судді.

Згідно з пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомості про ознаки дисциплінарного проступку судді та посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу адвоката Мельника П.П. необхідно залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу адвоката Мельника Павла Петровича стосовно судді Закарпатського окружного адміністративного суду Маєцької Наталі Дмитрівни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Член Першої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя **В.В. Шапран**